год. I. Сливенъ, 9 февруарий 1935 г Бр. 20

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитѣ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сждебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв. Седмичникъ за политико-обществен и културенъ животъ. Редактира комитетъ

Съзнание и амбиция за благоустройство

За да бжде Сливенъ и днесъ още въ това окаяно положение на благоустройство, че всѣки чуждъ пребивайки въ града ни може да ни съжалява и ни се надсмива, причината не трѣбва да се търси само въ липсата на бюджетни, финансови възможности, или такава на достатъчно културни общински съвети и управници, но това до голѣма степень се дължи на липсата изобщо на обществено културно мнение и съзнание въ нашия градъ. Интелигентни, културни хора не сж липсвали никога въ Сливенъ, не е липсвало у тѣхъ и интересъ къмъ обществените и специално къмъ общински тѣ въпроси, но ние смѣло можемъ да заключимъ, че обособено културно обществено мнение е липсвало въпреки аванса, който вънъ се прави често на Сливенъ, че е градъ съ интелегенция съ духовни и културни интереси. Мнение на отдѣлни компетентни личности, лансирано инцидентно, е имало, но оформено обществено мнение, като факторъ въ нашия локаленъ обществен животъ, е отсжтствувало и то е било чуждо на истинскитѣ културни интереси на града. То, нито е поискало, нито е могло да намѣри изразъ, било въ частни инициативи и дружества, било и въ мѣстния печатъ. И по единъ отъ най сжществениитѣ обекти на общинската политика, каквото е благоустройството на града, по което думата на инженери и лѣкари би трѣбвало да бжде авторитетна, то съ неоправдана апатия е мълчало. Безъ да говоримъ за качествата и отговорноститѣ на лицата, които въ миналото сж били ржководители на общинската ни политика, отговорность, за която трѣбва да се държи смѣтка, ние искаме да подчертаемъ другата, обществената солидарна отговорность на интелигентнитѣ граждани. И сега, не безъ основание, следва да се запитаме ще признаемъ ли наличностьта на културно обществено мнение и съзнание въ единъ градъ, до скоро петия въ страната по население, който още не иска да се прости съ турската си физиономия, криви сокаци съ изпокъртенъ калдъръмъ и трапища, съ прословутитѣ високи кирпичени дувари и камъшени стени, и то по така наречената главна улица, съ своитѣ прашни вихрушки по улицитѣ, които ви каратъ да плюете камъни и пръсть, въ единъ градъ кждето е допуснато и сега още, да се сѣкатъ непосредственно до него, залѣсени хълмове, дървета по улицитѣ, да се унищожава единствената градска градина съ нейната хубава залѣсена могила и дървета?..

Ние можемъ да посочимъ на много други аргументи за липсата, не само на градско благоустройство, но и за отрицание на такова. А въпроса за красотата, хигиената и удобствата на града, трѣбва да интересува не само официалната общинска управа, но и ония, който живѣятъ въ него, и за това всѣко апатично отнасяне къмъ онова, което е противъ тия нѣща, показва липсата на елементарно обществено културно увство и съзнание, показва некултурность.

Напоследъкъ, обаче, не можемъ да не признаемъ, имаме вече известенъ подемъ и признаци на едно културно съзнание за благоустройство, на едно искрено въ това отношение обществено мнение, за което поздравяваме в. „Изтокъ“ като неговъ изразитель.

Естествено, е че главенъ факторъ въ тази деятелность пакъ ще си останатъ официалнитѣ общински институти и лица, но мнението на компетентнитѣ лица, на което сжщия вестникъ винаги би далъ мѣсто, е необходимо нуждно. Една истинска, а не само официална грижа за благоустройство отъ страна на ржководнитѣ лица, съпроводена съ едно културно съзнание за това благоустройство, ще може да преодолѣе финансовата страна за по енергичното реализиране на благоустройствения планъ, откриване и оправяне на улици, направа на паважъ и тротоари, събаряне здания, особено за градски площади, посаждане дървета, направа на паркове, откриване на нови площади и пр. *Благоустройството не е луксъ и то трѣбва да бжде единъ отъ най-важнитѣ обекти на общинската политика.* Отдавна мина времето на онова просташко разбиране и отнасяне, за което единъ паркъ или залѣсенъ хълмъ, какъвто е „Хамамъ-баиръ“, е буржоазенъ луксъ и предрасждъкъ и, че дървегата за топливо за беднитѣ сж повече ценни отъ другото. Това отношение се култивира днесъ и въ Русия, кждето виждаме да се строятъ най-красивитѣ паметници и редъ други луксозни придобивки на културата и изкуството.

Ние очакваме, прочие, общината, подкрепена напълно отъ обществото, последното обладано отъ съзнание и любовь къмъ хигиенично и естетично благоустрояване на града, да предприеме по енергични стжпки въ това направление и да намѣри модуса да реализира благоустройството на града, макаръ и спъвана отъ финансови и бюрократични формули и да наложи обществения интересъ предъ частния.

Г. З.

Сливен. народенъ хоръ въ Бургазъ

Народния хоръ „Добри Чинтуловъ“ днесъ заминава за гр. Бургазъ, дето утре 10 т. м. ще даде концертъ. Прихода отъ концерта ще се употрѣби за довършване паметника на „Хаджи Димитъръ“.

Н. В. Царя до Сливенци

Въ отговоръ на поздравленията на Сливенскитѣ д-ва на пострадалитѣ отъ войнитѣ, на запаснитѣ офицери и запаснитѣ подофицери до Н. В. Царя, по случай именния му день, последния е благоволилъ да имъ отговори съ следнитѣ телеграми:

Дерменджиевъ, председатель пострадалитѣ отъ войнитѣ Сливенъ

Искрено благодаря Вамъ и на пострадалитѣ отъ войнитѣ отъ Сливенската околия за добритѣ пожелания, които ми изказаха по случай рождения ми день

Царьтъ.

Калчевъ, Председатель Зап. офицери

Вамъ и на всички запасни офицери отъ Сливенъ благодаря за възторженитѣ поздрави и пожелания за щастие, поднесени ми по случай рождения ми день

Царьтъ.

Иванъ Геновъ, Председатель Запаснитѣ подофицери.

Вамъ и на запаснитѣ подофицери отъ дружеството ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ благодаря сърдечно за поздравленията и благопожеланията пълни съ родолюбиви чувства по случай рожденния ми день.

Царьтъ.

Трифонъ Пѣевъ
нѣма да приема на именния си день.

Събранието на читалище „Зора“

Годишното събрание на Бълг. Нар Читалище „Зора“ се свиква на 17 т. м. Въ случай, че не се състои, ще бжде отложено за 24 т. м.

Ще се произведе изборъ за попълване мѣстата на излѣзлитѣ по жребие трима настоятели: П. Дамяновъ, Д-ръ П. Данчевъ и Д-ръ Ат. Измиревъ.

Замръзналъ водопадъ въ Сливенския балканъ

ЗИМЕНЪ СПОРТЪ

До неотдавна тоя спортъ не бѣ известенъ у насъ. Днесъ той брой десятки дружества, членоветѣ на които бродятъ широкитѣ поляни на роднитѣ планини.

Като спортъ той закрѣпва здравето, развива гърдитѣ и мускулитѣ. Ето защо той е еднакво полезенъ, както за юношитѣ, така и за възрастнитѣ. Чрезъ него тѣ се калятъ и у тѣхъ се развиватъ ловкостьта и смѣлостьта. Най-после чрезъ него, младежьта опознава земята ни, изучва я, обиква я, и още повече се привързва къмъ нея. Само скиоритѣ, туриститѣ и, отъ части, ловцитѣ, познаватъ чарътъ, който планината разкрива презъ зимата.

Трѣбва да сте пребродили—снѣжнитѣ поляни на планината, трѣбва да сте се провирали подъ заснѣжената гора и не веднажъ да сте слушали пѣсеньта на бурята ú, за да я опознаете и обикните.

Широкитѣ поляни на „Кара Кютюкъ“, „Колунитѣ“, „Юртма“ и пр. по Сливенския балканъ, отлично се използватъ отъ скиоритѣ. А лѣтовището „Даула“—ще е първата у нашия балканъ скиорска станция. Ето защо, както пишемъ и на друго мѣсто, ловното дружество трѣбва се замисли и пригоди сградитѣ за тая цель. А за това сж необходими малко трудъ и повече желание.

Въ всички страни—но най вече въ Швеция и Норвегия, тоя спортъ е извънредно развитъ; тамъ не само се плъзгатъ съ кънки и шейни, но се предприематъ далечни ескурзии съ ски по планината. По пжтя си—скиоритѣ прескачатъ пропасти, спущатъ се по стръмни нанадолнища и се носятъ надъ заледени езера. Благодарение на тоя спортъ, спортиститѣ на тия страни сж винаги свежи и бодри.

Имаме всички данни да установимъ тоя положителенъ спортъ и въ нашия градъ.

ВЪ СЛУЖБА НА РОДНИЯ ГРАДЪ

Общъ е повика, че Сливенъ запада. На лице е била една държавна политика, която всѣки день иззема отъ Сливена учреждения, поминъци и подравнява административно, несправедливо и немилостиво, единъ 32,000 градъ, военененъ епархийски, културенъ центъръ и стратегически пунктъ съ последнитѣ български градчета и паланки.

Настжпилата днесъ сливенска действителность е страшна, е сждбоносна — тя свива отъ болка сърдцата на всички вѣрни синове на Сливена. Момента е исторически: ще се укажатъ ли потомцитѣ на х Димитра, Селимински, на Чинтулова достойни, готови, силни да впрегнатъ всички сили въ работа за превъзмогване и издигане родния градъ?..

Единъ топълъ, обнадеждващъ лжчъ ни пращатъ отъ София живущитѣ тамъ Сливенци. Сливенската дружба „Д-ръ Селимински“ София, вѣрна на традициитѣ и задачитѣ си, виждайки грозното настояще на Сливена, постави вече миналата недѣля началото на една инициатива, целяща да подпомогне борбата на Сливена за животъ.

Сливенската дружба — свика на 3 този месецъ въ София въ „Елитъ“ надъ 60 души Сливенци отъ най различни професии и положения: професори, инженери, архитекти, адвокати, индустриалци и пр., предъ който неуморимия работникъ за родния си градъ—председателя на дружбата Архитектъ Г. Козаровъ, следъ като обрисува славното минало на нѣкогашния гордъ, силенъ и богатъ Сливенъ—и посочи днешното плачевно състояние, предложи конкретно въпроса: **да се създаде часъ по-скоро единъ общъ петь годишенъ планъ за превъзмогване и въздигане гр. Сливенъ въ стопанско, благоустройствено, културно и курортно отношение.**

Инициативата на дружбата се прие съ единодушие, въодушевление и акламеции отъ събранието. Пристжпи се веднага къмъ работа. Избраха се компетентни лица за четири отдѣлни комисии, а именно: стопанска комисия—въ съставъ: Георги Русчевъ, Проф. Недѣлчевъ, Щилиянъ Кондевъ, Инж. Н. Пушкаровъ, Инж. Н. Щилияновъ и Василъ Славовъ; благоустройствена комисия: Инж. Сп. Ганевъ, Инж. Данчевъ, Инж. В. Салабашевъ, Инж. И. Боневъ, Инж. Селимински, Арх. Б. Стояновъ и Арх. Юрд. Юрдановъ; културна комисия: Прф. Д. Табаковъ, Добри Немировъ, Сиракъ Скитникъ, Д-ръ Бѣлдѣдовъ, Багряна, Г. Ноевъ, Илия Гудевъ, Ст. Пейчевъ и Ст. Гидиковъ; курортна комисия: Прф. Русчо Райновъ, Д-ръ Панчо Бѣловъ, Д-ръ Топаловъ, Василъ Славовъ, Инж. И. Боневъ и Арх. Вичевъ.

При всѣка една отдѣлна комисия се делегира по единъ членъ отъ настоятелството на дружбата, който членъ ще има за задача да свиква заседанията на комисията и да държи връзка съ останалитѣ членове на настоятелството. За такива се опредѣлиха: за благоустрой-

(Следва 4 страница)

ДИРИЖИРАНА ЕЛЕКТРИФИКАЦИЯ

Електрификацията изобщо, като мощенъ стопански факторъ е една необходимость въ модерната държава. Тя не е нито чисто търговско срѣдство за печалби, нито луксъ за политика и външенъ блѣсъкъ за удобство въ живота. Електрификацията е, както културенъ, така и единъ държавенъ въпросъ; тя рационализира производството, улеснява занаятитѣ, помага въ домакинството, сѣе свѣтлина и просвѣта чрезъ радиото или лѣкува чрезъ разнитѣ електромедицински апарати и методи. Нейното широко развитие въ последно време и по-дълбокото ѝ проникване въ живота е вече една необходимость, безъ която много работи не биха били такива, каквито сж днесъ. Голѣмитѣ държави сж положили твърде много грижи за начинитѣ на електроизграждането на своитѣ страни, по която причина е било възможно и по-правилното имъ развитие.

До сега електрификацията на България е изобщо едно случайно явление или по-право едно частично проявление на нѣкоя лична, мѣстна или групова инициатива; тя не е била предварително обмислена и плодъ на строго опредѣленъ планъ, контролиранъ и прокаранъ отъ нѣкой съответенъ държавенъ органъ или пъкъ отъ сжществуваща за цельта служба. Тъкмо обратното, въ много случаи електрификацията у насъ се явява, като плодъ на случая и на модата. Ето защо въ последно време бѣше така необходимо създаването на единъ законъ за електрификацията на България, който да регулира отношенията на частнитѣ инициативи и интереси съ държавната необходимость и изисквания. Оповестения въ Държавния вестникъ брой 3 отъ 4. I 1935 г. законъ —наредба за електрификацията на България, има за цель да уреди и правилно насочи тия отношения. Ние нѣма да се спираме и подлагаме на критика основата, при която е разработенъ горния законъ, т. е. дали по-правилна и удобна форма въ стопанството на новата държава е да се прокара стария либералистично-демократиченъ принципъ на напълно свободната частна инициатива или пъкъ обратното, държавно стопанско дирижиране, вмѣшателство и управляване, както и монополизиране. Тукъ само ще споменемъ въ общи линии нѣкои по-главни постановления на сжщия. Закона за електрификацията обхваща контролата, създаване на единъ висшъ електрификационенъ съветъ, който първоначално ще изработи единъ общъ планъ за електрификацията на България, а сжщо и да я направлява изобщо. установяване електро-стопанскитѣ форми за бждащето развитие, като се даде предимство на обществениитѣ предприятия. Частнитѣ предприятия влизатъ въ договорни отношения съ държавата, като се опредѣлятъ точно и рамкитѣ на тѣхната деятелность и се осигурява една ефикасна намѣса на държавата при стопанисване на всички електро-предприятия. Държавата си осигурява пълненъ достжпъ въ всички прояви на тѣхната технико-стопанска дейность. Съ сжщия законъ се създава единъ специаленъ електрификационенъ фондъ, който се образува отъ облога върху електрическата продадена енергия, отъ доходитѣ на държавнитѣ предприятия и отъ евентуално други доходи на електростопанството, като сжщия фондъ се употреби изключително за развитието на електрификацията. По този начинъ, следъ известно число години държавата ще може не само да дирижира и направлява, а и да управлява електрификацията на България.

Сливенския край, богатъ съ камени вжглища, при сжществуването на една индустрия съ нейнитѣ нужди и грижи, ще трѣбва да обърне сериозно внимание върху създаденото ново положение, чрезъ закона за електрификацията, като потърси начини и срѣдства, за да намѣри своето истинско мѣсто при изграждане електроснабдяването на България.

Щилъ

Сливенскитѣ общински гори

Въпроса за Сливенскитѣ общински гори е единъ най-важнитѣ за нашия градъ. Тѣ заематъ една площь отъ 78.553 дек. Тази площь при рационално и планомѣрно стопанисване може да донесе за общината доходи и да даде честна прехрана на много работни ржце.

Обърнахме се къмъ г. Костикова, сливенски общински лѣсничей, да ни даде нѣкои подробности за сливенскитѣ гори и за мероприятията на лѣсничейството. Мислитѣ на г. Костикова сподѣляме съ нашитѣ читатели.

—Красивия Сливенски балканъ още редъ години ще дава дефицити и ще иска упорита лѣсокултурна работа. Гората въ голѣмата своя часть е девастирана, т. е. не произвежда това, което може да даде при даденитѣ условия.

Голѣми пространства отъ общата ѝ площь, сега за сега, сж въ закелевяло състояние, а на нѣкои мѣста сж превърнати даже въ сипеи. Голѣма часть отъ гората, която гледана съ окото на обикновенъ туристъ или гражданинъ, се вижда като китна гора, въ сжщность не е нищо друго освенъ недоходно девастирано насаждение, състоящо се въ една часть отъ престарели дървета, а въ другата отъ несигуренъ изроденъ подрастъ. Ясно е, че предстои грамадна лѣсокултурна работа до като Сливенския балканъ стане онова, което нѣкога е билъ и трѣбва да бжде.

За сега Сливенското общ. лѣсничейство преследва четириглавни цели: 1. Запазване отъ безмилостно изсичане на останалитѣ насаждения; 2. Залѣсяване на обезлѣсенитѣ мѣстности около града; 3. Почистване и възобновяване закелевялитѣ участъци въ общинската гора и 4. Запазване и подобрение на водосборнитѣ басеини на градскитѣ водопроводи.

Известно е, че голѣма часть отъ населението въ нашия градъ се занимава съ дърварварство. Нѣкои отъ тѣхъ по законенъ пжть си изкарватъ прехраната, като сѣкатъ изъ участъцитѣ, обаче, за голѣмо съжаление, има 30 — 40 души, които живѣятъ изключително отъ кражба изъ гората и до като тѣ не бждатъ поставени въ невъзможность да вършатъ безнаказано своя престжпенъ „занаятъ", не може и дума да става за ефикасно опазване това обществено богатство — Сливенския балканъ. Тѣзи безсъвестни престжпници на всѣка цена трѣбва да бждатъ обезвредени! Нито актове, нито конфискации на семери, брадви и др. до сега неможаха да ги заставятъ да се откажатъ отъ този си „занаятъ". Стигнало се е до тамъ, че въ найтъмнитѣ нощи жената да носи фенеръ, а мжжътъ или синътъ да сече въ лѣво и дѣсно найбезогледно.

Дадената по-долу статистика може да даде ясна представа за невежеството и безсъвестностьта на часть отъ гражданитѣ, които живѣятъ край „Хамамъ баиръ" и въ „Комлука", тъй като повечето отъ нарушителитѣ сж отъ тамъ.

Само отъ 1 и януарий т. г. до днесъ, има хванати нарушители, на които сж съставени актове 75, конфискувани сж: брадви 23, самари 10, въжета 18, триони 3, юлари 1, ножъ 1 и хлопки 1. Щомъ това се знае, може човѣкъ да си представи на какъвъ брой ще възлѣзатъ нарушенията презъ цѣлата година. А извѣстно е, че повечето отъ нарушителитѣ сж едни и сжщи лица, ето защо, макаръ и да сж взети всички мѣрки отъ страна на общинското лѣсничейство, ако тия разбойнически набѣги къмъ горитѣ се повторятъ, тия хора трѣбва да бждатъ респектирани и накарани да почувствуватъ силата на закона или дори да бждатъ интернирани за известно време!

Актове се съставятъ, постановления за глоби се издаватъ, но нарушенията се повтарятъ, защото не се действува бързо за събиране на наложенитѣ глоби или, (ако нарушителя е несъстоятеленъ—да се прати въ затвора и почувствува осезателно резултата на извършеното отъ него престжпление).

Много трудно се преследватъ безсъвестнитѣ особено когато тѣ живѣятъ край самата гора, както е съ нарушението въ „Хамамъ баиръ", по което сж открити вече 3—4 отъ нарушителитѣ и потрѣбното направено отъ страна на лѣсничейството.

—Нѣщо за другитѣ Ви мероприятия г. лесничей?

—Възобновяването и залѣсяването на „Хамамъ баиръ" и „Бармукъ баиръ" е почти привършено. До сега съ трудоповиничари и парични срѣдства отъ общината е направено следното:

Въ „Хамамъ баиръ" се изкопаха 28076 дупки, отъ които се засадиха 5970 фиданки „Алиантосъ", 14616 дупки съ семе отъ „Алиантосъ", а 7500 дупки съ семе отъ Бадемъ, като самата мѣстность се огради окончателно съ телена ограда.

Въ „Бармукъ баиръ" се изкопаха 27763 дупки, които въ по-голѣмата си часть се засадиха съ фиданки отъ Орѣхъ, Бадемъ и Алиантосъ. Въ сжщата мѣстность се разкопаха 22·5 декара борова култура, която бѣше нападната отъ „Черноглавата борова оса", като се пречисти окончателно.

Въ мѣстностьта „Стърчи кракъ" се направи времененъ разсадникъ, за да има лѣсничейството необходимия материялъ за бждащи залѣсявания.

Въ „Молловата кория" се засадени около 500 фиданки отъ Орѣхъ и Бадемъ, като се приготвиха и вади за напояване. Сега предстои залѣсяването на мѣстностьта „Сърлевецъ" („Урумъ тарла").

Отъ изложеното до тукъ се вижда, че лѣсничейството е почнало на първо време да залѣсява празднитѣ мѣста до града, но не сж оставени, обаче, безъ грижа и закелевялитѣ насаждения въ самия балканъ. Тамъ сж прочистени и възобновени, съ много добъръ резултатъ, 530 дек. общ. гори. Направиха се постжпки предъ М-вото на Народно стопанство за обявяване за строго охранителни мѣстата, въ които сж градскитѣ водопроводи. То е първата стжпка за запазване и укрепяване на терена отъ разрушителни влияния.

Много трудно се постигатъ добри резултати, като се има предвидъ сжществующето невежество и безмилостно отнасяне на дърваритѣ къмъ горитѣ и новитѣ насаждения. Има случай гдето нѣкой е отишелъ въ „Бармукъ баиръ", въ залѣсеното съ орѣхови фиданки, извадилъ нѣколко и ги захвърлилъ. . .

— Ясно е, че се иска по-сурови закони, съ повече права на горската власть, за да може да се даде заслуженото на такива хора,—завърши г. Костиковъ.

Въ новооткритий военно-инвалиденъ павилионъ на

КИРО АНДОНОВЪ,

площадъ „х. Димитъръ", винаги ще намѣрите

гербови, пощенски марки и др.

Поставя печати на колети и препоржчани писма. Всѣко врѣме е отворено.

Инвалидъ: К. Андоновъ.

1—2

За зимния спортъ и ловното д-во

Лѣтовището „Даулитѣ", на десетина километра въ Сливенския балканъ, привлича съ своитѣ хубости любителитѣ на природата, не само презъ лѣтото, но и презъ зимнитѣ дни. Всѣки праздникъ тамъ се събиратъ по 40—50 туристи и скьори, които веселятъ и разнообразяватъ живота си всрѣдъ снѣговетѣ на балкана. Обаче, налага се дългъ на ловната организация, която стопанисва лѣтовището, да създаде поне найнеобходимитѣ удобства за посетителитѣ презъ зимнитѣ дни, съ което ще създаде приходи за себе си и ще затвърди името на „Даулитѣ", като една отъ многото хубости на родния балканъ.

3. И.

Поуки отъ миналото

Нашиятъ народъ, отъ основаването на българската държава до днесъ, е преживѣлъ жестоки изпитни. Години на възходъ и падение се преплитатъ презъ цѣлия му културенъ и политически животъ и ни посочватъ поукитѣ отъ изминалия пжть. И затова често ние се запитваме, кжде трѣбва да търсимъ причинитѣ за грѣшкитѣ, които сж извикали тъй многостранно проявения и държавнически животъ.

Преди всичко, народътъ ни, създаденъ отъ смѣсицата на славяни и българи, израстна върху почвата на една действителность твърде разностранна отъ къмъ етнографски елементъ и култура. Балканитѣ, отъ най старо време и до днесъ, поради географското си положение сж привличали апетититѣ на различни народи и държави. Постоянното преливане на разновидния расовъ елементъ въ миналото е повлияло доста много върху интелектуалнитѣ качества на българина. Борбитѣ между славяни и българи презъ VIII в. се приключватъ съ приемане на християнството отъ царь Борисъ. Тогава става и окончателното оформяване на българската народность съ славянски обликъ, но нелишена отъ културното наследство на прабългарина и неговото разбиране за здрава държавна власть. Последното неведнъжъ е спасявало народа ни въ моменти на голѣма държавна докруса и падение. На това се пължи и здравото народно самочувство, което таено въ монастиритѣ презъ турското робство, нарастна като огнена стихия, обхвана народа ни и го извика къмъ пробуждане, къмъ стремежъ за духовна и политическа свобода.

При прелистване страницитѣ на миналото ни, тъжни чувства се извикватъ у насъ, заради това което сме изгубили безвъзвратно. Грѣшки въ миналото сж извършени много, но нѣкои особенно силно се натрапватъ на съзнанието ни.

Българската държава при царь Симеонъ, се простираше почти до тритѣ морета и Карпатитѣ, населена съ компактни славянски маси, а задъ Дунавъ твърди пъстри, поради постояния притокъ на племена отъ северъ. Вниманието, обаче, на нашитѣ царе е било насочено главно къмъ Цариградъ, поради което тѣ неможаха да упражнатъ нуждното политическо и културно въздействие, за да асимилиратъ нееднородния елементъ и приобщатъ славянитѣ на западъ отъ р. Морава къмъ културата на българската държава. Още повече, че, както на изтокъ отъ р. Сава, така и задъ Дунава, почвата е била напълно благоприятна, поради липсата на политически центъръ и съзнание за здраво държавно чувство. Въ противенъ случай, щѣше да има единъ народъ напълно обособедъ като здрава национална единица отъ Карпатитѣ и р.Сава до Бѣло-море, съ изключение може би на Цариградъ и неговата околность, които при единъ Балкански полуостровъ владѣнъ отъ българитѣ, щѣше като зрѣлъ плодъ самъ да падне въ ржцетѣ имъ, както стана при турцитѣ въ 1453 г. Безъ да почерпимъ поука отъ всичкото това, маршътъ на българскитѣ войски презъ 1912 година бѣ пакъ къмъ Цариградъ...

Втората голѣма грѣшка се направи следъ освобождението, когато се уреждаше управлението на младата българска държава. Учредителното събрание трѣбва да изработи конституция. На сцената се явиха водачи като Каравеловъ, Славейковъ, изпълни се идеализъмъ и беззаветно служене на народъ и държава, но лишени отъ оная практическа подготовка на държавници, която духътъ на времето, историческия опитъ и индивидуалнитѣ качества на българина подсказваха. Народътъ ни излѣзе отъ робството съ консервативенъ духъ, но съ стремежъ да създаде една свободна държава съ такива институти, каквито турската власть отричаше. Въ името на свободата, въ името на демократичния принципъ що цареше въ Европа, българския народъ, чрезъ своитѣ представители, поиска самъ да нареди своята държава, своята сждба. Предлагания проектъ

НАШАТА ДУМА

ТВОРЧЕСТВО И ДЕМАГОГИЯ

Както съобщаваме на друго мѣсто въ вѣстника, раздава се на бедното земледѣлско население, безвъзмездно храна за изхранване презъ зимата. Отпустната е такава отъ Министерството на вътрешнитѣ работи, въ размѣръ на 850 хиляди кгр. за Бургазска область, отъ която е дадена на Сливенска околия 100 хиляди кгр. Независимо отъ това, събиратъ се сведения отъ общинитѣ за нужното количество храна и фуражъ, които държавата ще раздаде взаимообразно на населението, за да изкара безболезнено лошата стопанска година, до новата реколта.

Съ тѣзи бързи и своевременни действия отъ страна на правителството, се удовлетворява една отъ най-насѫщнитѣ и жизнени нужди на населението, въ областьта. Съ сѫщитѣ се показва на българскитѣ граждани, че хората които стоятъ днесъ на чело на държавата му, макаръ и да не сѫ окичени съ лекитѣ, пъстроцвѣтни пера на демокрацията и народовластието, сѫ много по-близко до нуждитѣ на народа и несравнено по мѫжествено и разумно ги задоволяватъ, отколкото недавнашнитѣ „народни избраници“, избирани отъ народа съ кучки, бастуни и парабели. Защото държавничеството се доказва, съ дѣла и творчество, а не съ лъжа, демагогия и надпреварвания къмъ по тлъсти дирекции и министерства.

Народа цени дѣлата на своитѣ управници, както се цени всѣко честно и създадено за неговитѣ нужди дѣло. И очаква, че по сѫщия пѫть ще бѫде чуванъ неговия гласъ и задоволявани неговитѣ болки.

Така напримѣръ, въпросътъ за положението на работниѣ чеството, стои открытъ. Съ създаването, обаче, на новитѣ работнически организаци, се създаватъ възможности за системна работа и реални резултати. Въ много отношения работническитѣ неволи, могатъ да бѫдатъ премахнати или омекчени, твърде бързо и безболезнено. Нѣкои отъ тия болки и неволи, сѫ малки, но веднажъ задоволени тѣ ще бѫдатъ оценени отъ работничеството, ще се види, че сѫ положени грижи и получени, макаръ и малки, но действителни, реални резултати. Този е пѫтя за творчество и държавнически усетъ, това е противоотрова срещу политическата лъжа и демагогия.

„Изтокъ“

НАШАТА ОКОЛИЯ

с. Гължбинци

Селото ни е предметъ на специално внимание и грижи отъ страна на централната община — Керменъ и специално кмета — г. Йорданъ Марковъ.

На 25 м. м. по негова инициатива се състоя общоселско събрание, на което говори самъ той за замисленитѣ мѣроприятия на общината, засѣгащи нашето село, както и общинската ветринарна лѣкарка г-ца Д-ръ Вапцарова, която говори на тема „Далака у животнитѣ“ и общинския мед. лѣкарь Д-ръ Топаловъ—на тема „Заразнитѣ болести и какъ да се предпазимъ отъ тѣхъ“.

Събранието бѣ много добре посетено и сказчицитѣ изслушани съ заслужаващо внимание. У.

с. Самуилово

На 27 м. м. въ района на общината падналъ пороенъ дъждъ. Вследствие придошлата вода рѣкитѣ „Асеновска“ и „Тунджа“, излѣзли отъ коритата си, особенно последната, чието ниво се е покачило и залѣло брѣговетѣ. Селата Глуфишево, Панаретовци и Мечкарево сѫ били изолирани отъ с. Самуилово—централната община.

Залѣти сѫ били всички ниви по порѣчието на Тунджа. Отъ събрани сведения пострадали сѫ около 30% отъ зимнитѣ посеви.

Направени сѫ постѫпки предъ Директора на областьта за подпомагане пострадалитѣ земледѣлски стопани.

***

Отпустнатата храна отъ фонда „Общественви бѣдствия“ се раздава усилено. Населението посрѣща помощьта съ задоволство.

С.

Кооперативното книгоиздателство „ИЗГРѢВЪ“ търси МАГАЗИНЕРКА съ гаранция. Справка книжарница „Изгрѣвъ“

Една полезна беседа за туберкулозата

По покана на управата на училището „Цанко Церковски“ на 4 т. м. бѣ изнесена на тая тема беседа отъ Д-ръ Ю. Карамалаковъ. Присѫтствахa родители, учителското тѣло и доста деца. Беседата бѣ добре посетена. На единъ достѫпенъ езикъ, сказчика описа туберкулозата, като най-опасната социална болесть, вземаща редовно и неусетно много жертви. Уважаваниятъ Д-ръ Карамалаковъ, не си е счелъ трудътъ, да изготви и посочи на слушателитѣ десятки изящни диаграми, за заболяванията и умиранията отъ туберкулоза у насъ, въ сравнение съ редица културни страни, отъ които диаграми е видно, че въ България туберкулозата се е разпространила въ значителни размѣри. Сѫщо чрезъ диаграми се изтъкна, какъ нашия градъ заема едно отъ първитѣ мѣста, по заболявания и умирания предимно отъ бѣлодробна туберкулоза.

Посрѣдствомъ свѣтливи картини нагледно бѣ обясненъ начина за заразяване отъ туберкулоза, видове, предпазване и лѣкуване на тоя страшенъ бичъ за човѣчеството. Подчерта се, че това е една излѣчима болесть, достатъчно е на време да се започне лѣкуването ѝ. Сказчика изтъкна и голѣмата необходимость отъ откриване въ нашия градъ на диспансеръ, при наличностьта на който навременното откриване и лѣкуване на болестьта би се извънредно много улеснило. Отправи се и апелъ къмъ присѫтствующитѣ да подкрепятъ поне морално дружеството за борба съ туберкулозата, защото само съ общи усилия бедната ни страна, би могла да се справи съ това зло.

Отрадно впечатление прави факта, че днесъ когато въ всички културни страни предпазната медицина се сочи, като гръбнакъ на всѣка солидна санитарна политика, скромния труженикъ Д-ръ Ю. Карамалаковъ се е заелъ, безъ мношумъ да сѣе здравна просвѣта на най-благоприятната за това почва—между учители, родители и учащи се.

Поздравяваме сказчика за тая негова инициатива и бихме желали по често да се ползваме отъ неговитѣ обширни и солидни медицински познания.

Само чрезъ взаимопомощь между училището, семейството и медицинската наука, ще можемъ да се радваме на здраво поколение и достойни граждани.

Родитель

Читателитѣ до „ИЗТОКЪ“..

Защо трѣбва да има областенъ сѫдъ въ Сливенъ?

Въпросъ еднакво важенъ и за Сливенци и за управници. На времето унищожиха окрѫга. Сега ни лишиха и отъ окрѫжния сѫдъ. Не е ли това крута, прибързана мѣрка? Не се ли излага градътъ ни на изпитания? Не се ли лишаватъ достойни български чеда отъ препитание? Не е ли това ударъ, репреселия, наказание? Има ли основателна причина? Справедливо ли е най-после? Това сѫ важни въпроси.

Сливенъ е билъ и си остава центъръ на култура, на просвѣта, на народенъ духъ, на запазени традиции, на здрави български обичаи и нрави. Отъ турско време е билъ окрѫжеиъ и областенъ центъръ съ окрѫженъ сѫдъ. Турцитѣ правилно сѫ го ценили, като голѣмъ административенъ центъръ съ много природни богатства. Но нашитѣ стари управници го лишиха отъ окрѫга и създадоха единъ невъзможно голѣмъ Бургазски окрѫгъ съ пространство 1/3 часть отъ южна България.

Нашитѣ добри бащи се помириха съ закриването на окрѫга. Но ето че днесъ ни отнеха и окрѫжния сѫдъ. Ний не трѣбва да стоимъ съ скръстени рѫце. Напротивъ въ сърдцето на всѣки сливенски гражданинъ, трѣбва да узрѣе мисъльта, че се извърши голѣма несправедливость, че тя трѣбва да се поправи.

При новото административно дѣление, областьта е пакъ вънъ отъ Сливенъ. Обаче, ний трѣбва да искаме областния сѫдъ поне да бѫде въ Сливенъ, по следнитѣ причини:

1. Защото въ Сливенъ, като окрѫженъ градъ десятки години наредъ е имало окрѫженъ сѫдъ, още отъ турско време. Отъ Сливенския окрѫженъ сѫдъ се отдѣли на времето едно отдѣление и се формира ямболския окрѫженъ сѫдъ.

2. Защото Сливенъ е голѣмъ индустриаленъ центъръ. Той брои 32,000 души. Тукъ именно трѣбва да има областенъ сѫдъ, който отъ близо да раздава правосѫдие. Не бива да се пречи на економическия животъ на този голѣмъ индустриаленъ градъ. Напротивъ — трѣбва да се създаватъ условия за поминъкъ и да се подобряватъ тия условия.

3. Защото сливенския окрѫженъ сѫдъ е ималъ винаги достатъчно дѣла, той е оправдавалъ винаги сѫществуването си. При това тукъ има и подходяще държавно здание за областенъ сѫдъ, удобно за цельта.

4. Защото, ако областния сѫдъ бѫде другаде, то значи правосѫдието за сливенци да стане скѫпо и недостѫпно. То значи отъ голѣмия градъ да се отива далеко за правосѫдие—нѣщо неестественно. Въ Сливенъ винаги сѫ идвали още отъ турско време отъ всички околни градове да получаватъ правосѫдие.

5. Защото въ Сливенъ се намира единъ отъ първостепеннитѣ наши затвори, гдето срѣдно има 600—800 души затворници. Много отъ тия затворници, при областенъ сѫдъ вънъ отъ Сливенъ, трѣбва да се каратъ въ далечни градове, което е много неудобно и скѫпо.

6. Защото Сливенъ като естественъ центъръ, съ нищо не е изгубилъ значението си. Напротивъ значението му се увеличи съ прокарването на ж. п. линии.

7. Защото Сливенъ роди плеада борци за нашата свобода. Защото този градъ даде животъ на легендарния войвода х. Димитъръ, предъ величието на когото се е кланялъ и великия нашъ поетъ Христо Ботевъ.

8. Защото най-после принципътъ на справедливость трѣбва да бѫде основния стимулъ, който да рѫководи и вдъхновява всѣки управникъ. Еднажъ извършена една несправедливость и грѣшка—следва тя да се поправи и се даде на Сливенъ—Областенъ сѫдъ.

Д.

Изплащане на ракиитѣ

Дирекцията за монопола на спирта е решила да направи голѣми улеснения на производителитѣ при изплащането на тѣхнитѣ ракии.

Производителитѣ, срещу службна бележка, представятъ въ общината бѣлитѣ разписки — за новитѣ ракии и временнитѣ разписки—за старитѣ ракии. Общината веднага имъ съставя описъ и ги изпраща на данъчния началникъ за издаване на касови разписки. Данъчниятъ началникъ изпраща касовитѣ разписки въ съответнитѣ общини за предаване на производителитѣ.

Тѣзи касови разписки за напредъ ще се изплащатъ чрезъ чековата служба при пощенскитѣ станции.

По тоя начинъ много трудъ и време на производителитѣ се спестяватъ.

печ. „Балканъ“—Сливенъ

отъ Князъ Дондуковъ, събранието отклонява, а посочената сръбска конституция намира за консервативна. Изработватъ конституция по типа на белгийската, като на мѣста я промѣнятъ въ либераленъ духъ, т. е. въвеждатъ една камара и всеобщо избирателно право. Това бѣ една голѣма грѣшка, защото никѫде въ Европа тогава нѣмаше по демократична конституция отъ новосъздадената българска. Еднокамарната система не е удобна за единъ народъ, току що освободенъ, защото въ нея могатъ да влѣзатъ много често случайни хора, а поради липсата на мѫдро отнасяне на единъ назначенъ сенатъ, могътъ да се създадътъ закони, които да бѫдатъ пълно отрицание на действителностьта.

Английския народъ правеши постепенни завоевания по пѫтя на демократичнитѣ принципи и затова Англия изживѣ много по-безболезнено своето парламентарно развитие въ единъ периодъ отъ XIII до XX в. Въ Франция, тоя вѫтрешенъ стремежъ за реформи биде спъванъ, затова и френската революция, която дойде като естественъ резултатъ на тия пречки, бѣше изживѣна съ кървави борби, завои и повърати презъ цѣлия XIX вѣкъ. Народитѣ по естественъ пѫть чувстватъ нуждата отъ реформи и сами почватъ да предявяватъ своитѣ права. На разумната компетентна власть се налага своевременно да отстѫпи въ либераленъ духъ. Извоюванитѣ по тоя начинъ привилегии, ставатъ кръвь и плътъ отъ самия народъ и тогава той ще умѣе да ги изпълнява и пази, понеже здраво се привързва къмъ тѣхъ.

Народи, които не сѫ спазили естествения вървежъ на нѣщата, изживѣватъ това твърде трудно. Мѫчно ли е да се разбере, че ако за една Англия бѣха необходими 700 години парламентарно развитие, за една Франция 100 години и нѣколко революции, то за България току що освободена, нужни бѣха поне 50 години парламентарна еволюция!

Ето кѫде можемъ да намѣримъ обяснението на низкитѣ партизански страсти, които доведоха разложението на държавния ни животъ. Опомнюването което дойде, съ право отне нѣкои демократични институти отъ народа и ги даде въ рѫцетѣ на компетентни лица. Защото когато колата ще се удари върху стълба, дългъ е на шофьора да върне назадъ или направи завой...

Очаквайте
ДВЕТѢ СИРАЧЕТА

Цените ли здравето си — обичайте чистотата!
Посещавайте само —
КОНЬ-БАНЯ и
Гиговата баня (Аба-пазарь)
Тамъ ще намѣрите чистота и приятна обстановка.
Запомнете:
Само Конь-баня работи въ ПЕТЪКЪ презъ цѣлия день за мѫже.
1—3 Съдържатель: П. Василевъ.

ПРОДАВА СЕ
ПРАЗДНО МѢСТО
срещу магазина на СИМЕОНЪ МАРИНОВЪ
Справка: БУКО АШЕРЪ

ПРАЗДНИКА НА ЛОЗАРИТѢ

Само радостниятъ споменъ на миналото за моментъ спира вниманието на приведениятъ огриженъ и обезнадежденъ днесъ лозарь, къмъ неговя патронъ Св. Трифонъ — Зарезанъ. Гордъ бѣше нѣкога Сливенскиятъ лозарь съ своя поминъкъ. Съ радость и надежда той чествуваше праздника на божественияпъ плодъ-гроздето. Трепетно очакваше пукването на пролѣтьта, за да заечи на изтокъ и на западъ отъ града, по китнитѣ хълмове и баири, волната пѣсенъ на лозаря.

Днесъ най-хубавитѣ нѣкога лозя, по височинитѣ, които слънцето ожарѣше съ благодатнитѣ си лѫчи, кѫдето се раждаше славата на Сливенскитѣ вина, е пустота. Тая пустота сякашъ се е вгнездила въ сърцето на Сливенскиятъ лозарь, убила е неговата вѣра и радость. Припомнете си, че преди 10—15 години лозаря продаваше своето вино по 20 лв. литъра, само преди 4—5 години 13—15 лв., а днесъ 3—4 лв., че никой другъ продуктъ на българската земя не е тъй страшно обезцененъ — тогава ще разберетъ съкрушителната трагедия, която преживѣва сливенскиятъ лозарь.

Тѣзи, които познаватъ стопанскиятъ и социаленъ строежъ на града Сливенъ, знаятъ много добре, че успѣха на лозарството, индустрията и горитѣ, обуславятъ въ най-голѣма степень благополучието на сливенскиятъ гражданинъ.

Ето защо, въ надвечерието на лозарскиятъ праздникъ, подчертавайки огромното стопанско значение на лозарскиятъ поминъкъ за нашия край, дълбоко сме убедени, че крещящитѣ нужди на сливенското лозарство не трѣбва да се отминаватъ и подценяватъ отъ всички онѣзи, които не само прѣко сѫ заинтересовани въ това производство, но и носящитѣ грижата за успѣха на града. Нуждитѣ на Сливенското лозарство не сѫ отъ техническо естество, за да бѫдатъ преодоляни отъ самитѣ лозари, а отъ по специфично естество, поради което трѣбватъ и специални грижи. Лозаритѣ, обаче, сѫ първитѣ, които трѣбва да заговорятъ по високо.

Приветствувайки Сливенскитѣ лозари, ние искаме да вѣрваме, че тѣ ще намѣрятъ сили въ себе си, не само да преодолеятъ апатията, но и и да дадатъ организиранъ и общъ изразъ на лозарската воля за възходъ на Сливенското лозарство.

ХРОНИКА

Отпустнатата храна — помощь отъ М-вото на вѫтрешнитѣ работи на нуждающето се бедно население въ околията, въ размѣръ на 100 хиляди кгр. е разпредѣлена между общинитѣ, както следва: Сливенска — 5 х. клг., Бѣленска — 5 х. клг., Гавраиловска—15 х. кгр., Блатецка—25 х. кгр., Джиновска—15 х. кгр., Крушарска—8 х. кгр. Керменска — 8 х. кгр., Михаиловска—12 х. кгр. Самуиловска—7 х. кгр. З почнато е раздаване на храната.

Инспекцията на труда предупреждава стопанитѣ на разнитѣ занаятчийски, търговски, индустриални и др. предприятия, въ които има макаръ и единъ работникъ, да се явятъ веднага въ инспекцията и регистрираръ предприятието си, защото въ противенъ случай, ще имъ бѫдатъ съставени актове и глобявани до 5,000 лв.

На 4 т. м. почина Баласка Ж. Даскалова, майка на г. подполковникъ Стоянъ Даскаловъ.

Нашитѣ съболезнования.

На телеграмата, която нѣкои родители на ученици, засѣгнати отъ наредбата за отстранение отъ училището поради слабъ успѣхъ, М-вото на Нар. Просвѣта е съобщило на директора на слѣтитѣ гимназии, че ученици, които иматъ само две двойки, ще могатъ въ края на годината да се явятъ на изпитъ за съответния класъ като частни ученици. Дирекцията е запитала ще могатъ ли да се ползватъ отъ това облекчение, ученици които иматъ повече двойки.

Наскоро ще се представи въ кино „Зора" романтичниятъ филмъ **„Дветѣ сирачета"**.

Съгласно една наредба на М-вото на Нар. Здраве, въ бѫдаще медицински свидетелства за оправдаване неявяване предъ сѫда, ще се издаватъ само отъ лѣкари на държавна служба, безплатно, обаче трѣбва да бѫдатъ поискани презъ служебно работно време.

Назначенъ е за прокуроръ при М.-Търновския околийски сѫдъ нашия съгражданинъ Михаилъ Пантелеевъ.

Срокътъ за снабдяване съ патенти за правотърговуване съ спиртни питиета на едро и дребно, се продължава до 15 февруарий.

Всички стопани, които сѫ засѣли тази година *есенни* култури—пшеница, ржжь, ечмикъ, фий, рапица и др., трѣбва да ги декларираръ въ общината.

Даннитѣ се искатъ отъ Дирекцията на статистиката.

Списъкъ на лицата подлежащи на основенъ ж. п. данъкъ е приготвенъ въ общината. Желающитѣ могатъ да го обжалватъ най-късно до 1 III. т. год.

Сливенскитѣ граждани се поканватъ да си заплатятъ металическитѣ номера по сградитѣ —по 10 лева. Иначе ще се събира сумата съ глоби.

Дружеството на запаснитѣ офицери въ Сливенъ на 3 т. м. има годишно събрание и избра отново за председатель на дружеството зап. полковникъ Пѣевъ Трифонъ.

Движението на заразителнитѣ болѣсти въ гр. Сливенъ презъ м. януарий е било следното.

Заболѣли: Дефтеритъ 2, скарлатина 10, варицела (лещенка) 2, черв вѣтаръ 6, тетанусъ 2, ухапани отъ бѣсни животни 4, брусница 2, магар. кашлица 1, заушка 1.

Канцеларията на Сливенския окол. медиц. лѣкарь отъ 10 т. м. се примѣства въ общинския домъ—бившето I мирово сѫдилище

Нашия съгражданинъ и сътрудникъ—писатель г. Добри Немировъ — е издалъ новата си книга „Когато бѣхъ малъкъ"— разкази за всички.

Щедро препоржчваме на читателитѣ си тая хубава книга, върху която по-подробно ще повърнемъ въ единъ отъ следующитѣ броеве на „Изтокъ".

(Следва отъ I-ва страница)

ствената комисия: Ген. о. з. Ст. Неновъ; за стопанската комисия: Арх. Г. Козаровъ; за културната: Полк. о. з. П. Петровъ и за курортната: Ив. Ламбовъ.

Всѣка комисия ще изработи и представи своя планъ, детайлно изученъ и съставенъ, на настоятелството на дружбата, а последното ще представи общия петь годишенъ планъ за гр. Сливенъ на управата на Сливенската градска община, като компетентно мнение и планъ за сведение и ржководство.

Така на 3 февруарий Сливенската културна дружба „Д-ръ Селимински" — София постави началото на една отдавна чувствуваща се нужда, така тя първа дава сигнала за отпочването на една системна непрекѫсната и упорита работа въ служба на родния градъ въ днешното му плачевно състояние.

Постави се началото на една извънредна инициатива; дългъ се налага, неотменимъ и върховенъ, на всички останали вѣрни синове на Сливенъ да подпомогнатъ съ всички сили и съ всички срѣдства, които притежаватъ, сливенската дружба въ София—въ благороднитѣ ѝ усилия да служи на родния си градъ.

Отъ своя страна в. „Изтокъ" разтваря съ чувство на дългъ, уважение и съ горещо желание за работа чрезъ печата, страницитѣ си за всички въпроси, мнения, факти—свързани съ тая инициатива.

Нека всички винаги мислимъ, гдѣто и да сме, за родния градъ, да работимъ неуморно за него, да доведемъ до осѫществяване неговото свѣтло бѫдаще.

Г. Н.

Дѣтска количка пълно ЛАНДО напълно запазена, продава се
Справка Печ. „БАЛКАНЪ"

Усилено се приготовлява сутерена на мѫжката гимназия, за да бѫде настанена тамъ трапезарията на ученицитѣ, та по такъвъ начинъ да се пристѫпи къмъ приспособяването на гимнастическия салонъ за театраленъ салонъ отъ какъвто гимназиитѣ иматъ належаща нужда.

Назначенъ е за кметъ на с. Попово, Елховске околия, г. Василъ Коларовъ, нашъ съгражданинъ, юристъ. Познаваме Коларова като трудолюбивъ и енергиченъ човѣкъ — дветѣ качества най-необходими за длъжностьта, която му се повѣрява.

Пожелаваме му ползотворна работа!

Усилено се репетира отъ ученицитѣ и учителитѣ по музика при дветѣ гимназии оперетата „Мѫдриятъ царь" съ огледъ да бѫде готова къмъ праздника на гимназиитѣ—22 мартъ.

Унищожени сѫ презъ м. Януарий т. г. въ с. Тополчани (Кавлаклий), Сливенско, 23 коня, заразени отъ болестьта „сапъ".

Болестьта е много опасна и се предава на човѣка. Заболѣлъ човѣкъ отъ сапъ за 8 дни умира. Болестьта е неизличима.

Наредено е отъ Министерството на Народното стопанство да се извърши поголовенъ прегледъ на всички еднокопитни животни за болеститѣ „сапъ" и „дуринъ" (сифилисъ).

Земледѣлски бюлетинъ
за месецъ Януарий 1935 г.

Времето въ Сливенска околия се характеризира като студено и много влажно съ общо валежъ 81·4 литри на квадр. метъръ. На 9 и 23 имаше слабъ снѣгъ, образуващъ снѣжна покривка 2—4 см., която трая 2—3 дни. Максимална температура 10·4 С—на 15 януарий, а минимална 6·5° С — на 19. I.; срѣдна облачность презъ месеца 8/10. Имаше слаби вѣтрове съ срѣдна скорость 4 м. въ секунда. Преобладаваха северни и сев. източни вѣтрове.

Земледѣлие. Честитѣ валежи не позволиха полска работа. Посѣвитѣ сѫ въ добро състояние. Появилата се желта ржжда е увеличила своитѣ размѣри.

Скотовъдство. Добитъка е въ добро състояние. Оскѫдния зърненъ и тревенъ фуражъ затрудняватъ неговото изхранване, което презъ изтеклия месецъ и билъ оборно.

Лозарството. Привършено е сортирането на облагородения лозовъ материалъ.

Винарство. Претакането на вината продължава, а изваряването на ракиитѣ е привършено.

БЛАГОДАРНОСТ

Близкитѣ на починалата на 4 този месецъ

БАЛАСКА Ж. ДАСКАЛОВА,

изказваме нашата най-сърдечна благодарность на всички сродници, задушевни приятели и познати, които съ присѫтствието си на погребението ѝ, отдадоха почить къмъ покойната и внимание и утѣха къмъ домашнитѣ. Благодаримъ сѫщо на всички, които писменно и устно изказаха своитѣ съболезнования.

Отъ опечаленитѣ

Електрическото Бюро
Електра — „ЕЛИНЪ"
се премѣсти подъ общинския домъ

Дава се подъ наемъ
Дюкянъ съ яхъръ, за около 30 добитъка, кухня, салонъ —локалъ, две сепарета, стаи, клозетъ и други удобства въ мах. „Куручeнска (чаршията) до Поп. Банка. Справка Н. АРНАУДОВЪ—агрономъ

Всѣкога отлична балканска саздарма, кози суджукъ, дънки и кози сирене, толумъ и тенекия, тичански бобъ, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгунларско бѣло вино и рекламни хармани цигари „Арапче" I, II, III кач. при Стефанъ Андреевъ, бившъ Мухтаровъ дюкянъ. 10—10

= ПОДСЛОНЪ =
Е най-солидната сп. строителна кооперация и се ползува съ най-широко довѣрие срѣдъ всички слоеве на обществото. Въ сравнение съ другитѣ сп. строит. кооперации, при „ПОДСЛОНЪ" се плащатъ най-малки общи разноски и застрахователни премии.
Само за една година отъ какъ сѫществува, раздаде на 130 свои спестители, по дветѣ таблици,
22,000,000 лв.
безлихвени заеми—успѣхъ ненадминатъ отъ никое до сега дружество.
Бездомници, станете членове на „ПОДСЛОНЪ"!
Проспекти, упѫтвани и записвания при деятеля на сдружението—ИВ. РАЙЧЕВЪ, бившъ учитель.

Ако Ви харесва „Изтокъ" — препоржчвайте го!